

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Quæstio X. In Titulum X. De Supplenda Negligentia Prælatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

buerint, aut etiam proposuerint (videlicet Ecclesiæ bonum, aut ipsorum salutem; tametsi postea vel suasionibus aliorum, quæ sua sunt, quærentium, vel propria levitate revocare velint) audiendi haud sunt.

Dixi, antequam Superior licentiam concessit; ergo non, postquam licentiam concessit; sed hoc dupliciter fieri potest; 1. si licentiam concessit *absolutè*; & tunc revocare non potest; 2. si concedendam alteri *commisit*, cum clausula, *si iusta renuntiandi causa sub sit*, vel expediens judicaverit; & hoc casu in prudentis Commissarij arbitrio erit, revocationem admittere, vel rejicere.

ARTICULUS VIII.

De Renuntiationis effectu.

Prinicipalis effectus renuntiationis, legitime factæ, est, quod beneficium taliter renuntiatum *vacet*, quin ullum jus amplius renuntianti competit, c. 3. h. t. ubi Alexander III. *Quoniam*, inquit, Ecclesia S. Nicolai à Rubeo soluta est, propter tacitam ejus renuntiationem, quam fecit, petendo, & recipiendo ea, que Ecclesiæ donat: ideo Abbatem S. Nicolai, & socios ejus, compelli non posse ad recipiendum Rubeum: quamvis rogari possint, ut eum, de novo, in fratrem, & Canonicum, ex gratia, recipere dignentur; id, quod etiam colligitur ex c. *Super hoc 5. eod. &c. si te 2. eod. in 6.* quod procedit, sive habuerit jus in re, sive tantum jus ad rem, c. 6. h. t. & ne videatur illusisse Superiori, cogi potest, ad resignandum, si à Superiori instanter licentiam, pro animæ suæ bono, petijt, & obtentâ licentiâ uti non vellit, c. *quidam 12. h. t.*

2101. Quæres, an renuntians, redire possit ad beneficium renuntiatum, *ex novo titulo?*

licet renuntiatio fuerit jurata? Resp. quod sic, ex c. *Cum inter 2. h. t.* Cùm enim inter Petrum Gaufridi, & quosdam alias Canonicos diu fuisse agitata controversia super beneficio Ecclesiastico, & pertinentibus juribus (videlicet, stallio in choro, loco in Capitulo) & tandem Petrus cessisset jure, si quod ei competeteret, juramento se obstringens, quod beneficium istud petere amplius nollet; postea verò Pontifex Romanus idem beneficium Petro conferri mandasset, si major pars Capitularium consensum dederit, quæsum fuit, an iuramentum obstatre debeat, quod minus Petrus dictum beneficium obtineat? respondit Pontifex: si major pars Capitularium consensum præbuit: Petrum, non obstante iuramento suo, in possessione beneficij, in quo Pontificia autoritate investitus est, defendendum esse.

Quæres 2. an idem procedat, si quis beneficio renuntiet ob crimen, & factus sit Religiosus penitentia agendæ causâ: 2. quod non; sic enim habetur in c. *post translationem 11. h. t.* Huic quæstioni adjungi potest altera, an Episcopus, qui causâ humilitatis, Monachus efficitur, ad Pontificatum redire valeat? Resp. de hoc agi in c. 45. *cans. 7. q. 1.* quod desumptum est ex Synodo sub Joanne VIII. & sic habet: *hoc nequaquam apud nos habetur, ut, quicunque de Pontificali ordine ad Monachorum, id est, pénitentium descendere vitam, ulterius possit ad Pontificatum reverti.* Præcepit Sancta Synodus, ut quicunque de Pontificali dignitate ad Monachorum vitam, & ad penitentia descendenter locum, nequaquam jam ad Pontificatum resurgat. *Monachorum enim vita subjectionis habet verbum, & discipulatim; non, docendi, presidendi, vel pascendi alios.*

QUESTIO X.

INTITULUM X. DE SUPPLENDANE
GLIGENTIA PRÆLATORUM.

2103. Per negligentiam hic intelligitur omissionis eius, quod Prælati in beneficiorum provisionibus præstare debent; quamvis etiam incidenter de alijs omis-

sionibus hic agatur. Quæstio potissima est, per quos ejusmodi Prælatorum negligentia suppleri debeant, ne earum causâ Ecclesiæ damnum patientur. Pro resolut.

solut. not. 1. in Episcopis, Cœnobiarachis, seu Prælati Regularibus, id esse peculiare, ut intra tres menses eligi debeant, alijs verò dignitatibus, & beneficijs præfixum esse tempus *semeter*, quod tamen exceptionem patitur in Patronis Laicis, quibus tantum quatuor menses ad prætendandum dati sunt, *c. ne pro defectu 4. de elect.* ibi: statuimus, ut ultra tres menses Cathedralis Ecclesia, vel regularis, Prælati non vacet. Intra quos (quo impedimento cessante) si electio celebrata non fuerit: qui eligere debuerant, eligendi potestate careant ea vice, ac ipsa eligendi potestas ad eum, qui proximo præesse dignoscitur, devolvatur. Is verò, ad quem fuerit devoluta potestas, D E U M præ oculis habens non differat ultra tres menses, cum consilio Capituli sui, & aliorum virorum prudentium, viduatam Ecclesiam de persona idonea ipsius quidem Ecclesiae, vel alterius (si digna non reperiatur in illa) canonice ordinare: si canonicam voluerit effugere ultiōnem.

Deinde in *c. nulla 2. de Concess. præbend.* quod desumptum est ex CC. Lateranens. dicitur: cùm præbendas Ecclesiasticas, seu quælibet officia, in aliqua Ecclesia, vacare contigerit, non diu maneant in suspensiō; sed intra sex menses personis, que dignè administrare valeant, conferantur. Si autem Episcopus (ubi ad cum spectat) conferre distulerit, per Capitulum ordinetur. Quod, si ad Capitulum pertinuerit, & intra præscriptum terminum hoc non fecerit, Episcopus, secundum D E U M, hoc cum religiosorum Virorum consilio exequatur. Vel, si omnes fortè neglexerint, Metropolitanus de ipsis secundum D E U M, absque illorum contradictione, disponat; advertendum tamen, quod dicitur *c. dilectus Filius 12. ead.* nimur Lateranensis Concilij decreto, de beneficijs, ultra sex menses vacantibus, ad Episcopatus non extendi; quo posito:

2104. Communis regula est, quod, quando Prælati, vel alij, intra tempus præscriptum, non faciunt, quod debent, tunc jus eligendi, conferendi, præsentandi, tanquam caducum, devolvatur ad proximum Superiorem. Hinc Episcopo negligente, fit devolutio ad Archiepiscopum; & ab hoc, si & ipse negligens sit, gradatim ad suūnum

Pontificem, sic, ut elapsō tempore, jure præfinito, ipsi negligentes nihil jure agant, *c. 3. h. t. ibi: nisi predicta persone (nimis Regulares) intra tempus Lateranensis Concilij constitutum, ad vacantes Ecclesiæ tibi personas idoneas presentaverint: ex tunc tibi liceat (appellatione remota) in eisdem ordinare Rectores, qui eis præesse noverint, & prodeße: ita tamen, quod ex hoc nullum Patronis præjudicium in posterum generetur: sed excipe, nisi nihilominus providerint de persona idonea, & utili, bono comuni, nemine quicquam opponente, c. Literas 4. h. t.* ubi specialiter de hoc casu agitur. Secus tamen est in Ecclesijs Cathedralibus. Nam ibi, Episcopo negligente jus non ad Superiorē, sed ad socios, hoc est, ad Capitulum devolvitur, *c. 2. de concess. præbend.* intellige tamen, si Episcopus negligat conferre beneficia jure proprio; non autem si jure devoluto; his præmissis:

Quæres 1. qualiter tempus, intra quod provisiones beneficiorum vacantium fieri debent, computandum sit. Resp. quod à die notitiae habitæ, de beneficio vacante, *c. Licet 3. h. t. ibi: non à vacatione, sed à notitia computato.* Et tali casu, elapsō tempore, non concedi licentiam purgandi moram, gloss. in *c. Licet canon, de elect.* in *5. V. executione.* Hinc, si provisio spectet ad Episcopum, & Capitulum simul, utroque negligente, juris devolutio fit ad proximum Superiorē; si autem una pars, monita de provisione facienda, nolit providere ante lapsum termini præfixi, altera validè providebit; sic Layman in *c. fin. h. t. nu. 2.* Si Prælati Regularis in provisione, & præsentatione beneficiorum tam sacerdotalium, quam Regularium, negligentes sint, jus providendi devolvitur ad Episcopum, cui subjecti sunt; si excepti, ad Papam, quando beneficia etiam sunt exempta; si verò haec non sint exempta, ad Diœcesanum, aut Delegatum Papæ, *Clem. unic. h. tie.* similiter in casu, quo, habentes jus Patronatū, præsentare negligunt intra tempus à jure præscriptum, jus præsentandi, pro illa vice, devolvitur ad Episcopum, *c. sicut, 2. h. t.* quamvis Episcopus possit gratiam facere Patrono, eumque ad iterum præsentandum, etiam pro illa vice admittere *c. sicut 2. h. t. V. liceat.*

Quæ-

2106. Quæres 2. ad quem devolvatur potestas, si Episcopus negligens sit in alijs, v. g. in officio suo, in excommunicando, ordinando, causas cognoscendo? Resp. probabilius esse, extra casus jure exceptos, jurisdictionem ejus non devolvi ad Archiepiscopum, adeoque hunc (eo invito) non supplere defectum. Nam in materia prohibitoria, quod non est permisum, seu concessum, censetur esse prohibitum; c. Inter 2. de translat. Episc. Archiepiscopo autem jure prohibitum est (extra casus in jure expressos) jurisdictionem exercere, in subditos sui Suffraganei, c. nullus, cum seq. 9. q. 3. & c. Pastorale 11. de offic. Ordin. casus autem negligentiae in officio, non est inter casus jure expressos. Par modo, si Episcopus sit excommunicatus ab Archiepiscopo, adeoque fungi nequit officio suo, non propterea ejus jurisdictione devolvitur ad Archiepiscopum sed ad Papam, cap. i. b. tit. ibi: edictum per Remensem provinciam publicatum, ut à subditis Episcoporum ipsius Provinciæ pro audiendis, & terminandis eorum causis, liberè ad Remensem Curiam accéderant, penitus revocamus; quia, etiam si tene rentur iidem Episcopi, pro suis culpis, vinculo excommunicationis adstricti; non tam ex culpis ipsis (cum id non inveniatur à jure concessum) ad Remensem Archiepiscopum jurisdictione devolveretur; sed alia fortè pena ipsis canonica posset infligi: si autem Episcopus omnino impeditus, vel inutilis sit, ob impedimentum perpetuum, vel diuturnum, jurisdictione devolvitur ad Capitulum Cathedrale, tam in temporalibus, quam in spiritualibus, c. si Episcopus, b. t. in 6. ibi: non ad Archiepiscopum, sed Capitulum, &c.

2107. Quæres 3. cùm interdum defectus, vel negligentia Prælati suppleatur per dationem Curatoris, seu Coadjutoris, ut, si non omnino sit impeditus, sed tantum ex parte (v. g. ob senium, infirmitatem &c. c. penult. & ult. de Cler. agrot. & c. unic. eod. in 6.) quamvis hujus officium expiret morte Episcopi, gloss. in c. 2. h. t. in 6. (nisi datus sit cum jure succedendi) quis Ec-

clesiæ Cathedrali vacanti, administratorem dare possit? Resp. quod solus Papa, nisi Capitulum negligenter, & per malitiam administraret. Tunc enim Archiepiscopus constituere poterit, priùs tamen vocato Capitulo, & præmissa causæ cognitione, c. fin. b. t. in 6. hoc intellige, si administratio Capituli mala sit in temporalibus, & spiritualibus; sic Pirihing hic nñ. 21. Cæterum, ipsum Capitulum, sede vacante, jus habet administrandi, vel alium constituendi, tam in spiritualibus, quam temporalibus; gloss. in c. unic. de majorit. & obed. in 6. V. ad quem, & V. Jurisdictione: in Ecclesijs autem, non Episcopalibus, sed inferioribus, etiam ab alio, quam à Papa, dati posse administratorē, colligitur ex cit. c. fin. §. hujusmodi, per sensum contrarium; idque tam in spiritualibus, quam temporalibus, excepta beneficiorum collatione.

Quæres 4. an administrator, ab alio, quam à Papa, Sede vacante, constitutus, possit beneficia conferre, quæ ad solam Episcopi jurisdictionem, seu liberam collationem pertinent? Resp. quod non; ex c. fin. §. hujusmodi. b. t. in 6. Administrator enim, etiam cum libera potestate constitutus, absolutè, ac merè liberaliter donare non potest, L. Filius famili. ff. de donat. collatio autem beneficij est quedam donatio, c. Licet, 3. h. tit. scus est, si beneficiorum collatio non sit solius Episcopi.

Not. præterea, aliquando propter contumaciam, & negligentiam Superiorum (ut quando contumaciter recusant benedicere Abbates &c.) potestatem ad inferiorem devolvi, c. t. h. tit. Quare si Episcopus ex duritia, vel contumacia, Abbatem confirmatum, benedicere recusat, poterit is non solum benedicere suos Monachos, sed & alia potestatis Abbatialis exercere; constat ex textu, ibi: eisdem Abbatibus liceat, quæ ad officium hujusmodi pertinent, exercere; de quo

Azor p. 1. lib. 12. cap.

20. qu. 6

* *

QUÆ-